

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 09.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9553** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. П. против решение № 2/26.08.2020 г. на директора на Областна дирекция по безопасност на храните-Х. в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № П-6137/30.07.2020 г. под формата на електронно копие на следните документи: копие на издадените от ОДБХ-Х. по реда на чл. 12 от Закона за храните /отм./ Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни №139/13.02.2015 г. на [фирма] и Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни № 80/30.12.2016 г. на [фирма], както и копие от издадените от ОДБХ-Х. удостоверения за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни на [фирма]. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ поради противоречие с материално правните разпоредби. Изтъква се липсата на произнасяне от страна на административния орган по отношение наличието/липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ. Моли съда да постанови решение, с което да задължи административния орган да предостави в пълен обем търсената информация. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът-Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - Х. чрез

процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, поради депозирането ѝ след законоустановения срок. Алтернативно, намира същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в депозираното по делото писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от активно легитимиран субект, разполагащ с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Неоснователно е възражението на пълномощника на ответника за депозиране на жалбата извън законоустановения срок. Не съществува спор, че оспореното решение е съобщено на неговия адресат на 28.08.2020 г. Жалбата е депозирана, чрез куриерска фирма „Е.“ на 11.09.2020 г., който е последният ден от 14-дневния срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство е образувано по заявление вх. № П-6137/30.07.2020 г., подадено от управителя на [фирма] с искане за предоставяне на копия на издадените от ОДБХ-Х. по реда на чл. 12 от Закона за храните /отм./ удостоверения за регистрация на обект за производство и търговия с храни №139/13.02.2015 г. и № 80/30.12.2016 г. на [фирма], както и копие от издадените от ОДБХ-Х. удостоверения за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни на [фирма]. Заявеният начинът за предоставяне на достъп до обществена информация е електронен формат на електронна поща.

В хода на административното производство от административния орган е отправено искане изх. № I-2052/06.08.2020 г., на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, за изрично писмено съгласие от третото лице [фирма].

Със заповед №3893/13.08.2020 г. на директора на Областна дирекция по безопасност на храните-Х. е удължен срокът за разглеждане на депозираното от [фирма] заявление за достъп до обществена информация с четиринадесет дни, считано от датата на издаването ѝ.

На 14.08.2020 г. е депозирано становище вх. № П-6417 от [фирма], в което е изразено изрично писмено несъгласие за предоставяне на всякаква търсена информация.

На 19.08.2020 г. е депозирана жалба от управителя на [фирма] срещу непроизнасяне на задължения субект в законоустановения срок.

С писмо изх. № I-2122/19.08.2020 г. заявителят е уведомен за удължаване на срока за произнасяне по депозираното заявление.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното решение на директора на Областната дирекция по безопасност на храните-Х., с което е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № П-6137/30.07.2020 г. под формата на електронно копие на следните документи: копие на издадените от ОДБХ-Х. по реда на чл. 12 от Закона за храните /отм./ Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни №139/13.02.2015 г. на [фирма] и Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни № 80/30.12.2016 г. на [фирма], както и копие от издадените от ОДБХ-Х. удостоверения за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни на [фирма]. Отказът е мотивиран с това, че търсената информация се отнася до трето лице, засяга неговите интереси и същото е изразило изрично несъгласие за предоставяне на информацията. Позовава се на изричното писмено несъгласие на [фирма], обективизирано в писмо вх. № П-6417814.08.2020 г.

От правна страна, отказът е мотивиран с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Общественият отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.).

В случая не се констатира нарушение на процедурата по глава Трета от закона. Макар и бланкетни в оспореното решение са изложени фактическите основания за неговото постановяване.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, регламентира, че всеки гражданин има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Легалното определение дадено в чл. 11 от ЗДОИ дефинира, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Несъмнено, информацията относно издадени разрешения за регистрация на обект за производство и търговия с храни, както и такива за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и е свързана с обществения живот в Република България, тъй като е свързана с общественото здраве, което е едно от правомощията на задължения по закон субект.

По отношение прилагането на материалния закон настоящият съдебен състав намира следното:

Разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, послужила като правно основание за постановяване на оспореното решение, допуска отказ за достъп до обществена информация, когато "достъпът засяга интересите на третото лице" и "няма неговото изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация". Тези два юридически факта трябва да са налице кумулативно. Изискването за изрично писмено съгласие на третото лице не поставя въпроси - трябва да е налице частен писмен документ, подписан от третото лице, в който да е обективизирано неговото съгласие за предоставяне на исканата информация. В случая такъв документ е

приложен по делото на стр. 20 (становище от [фирма] вх. № П-6417/14.08.2020 г.) и в него третото лице е изразило несъгласие за предоставяне на достъп до търсената обществена информация.

Що се отнася до другия юридически факт - "достъпът засяга интересите на третото лице" следва да се посочи, че в оспореното решение липсват каквито и да е мотиви обосноваващи неговото наличие. Липсва позоваване на хипотезата на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ, а именно: търсената информация представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци.

В конкретния случай, дори и да се приеме, че са налице двата изисквани от чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ кумулативни факта - засягане на интереси на третото лице и декларирано несъгласие за предоставяне на достъп до информацията, то за да настъпи правопрекратяващото действие на тези два юридически факта по отношение на правото на достъп до обществена информация, е необходимо да липсва надделяващ обществен интерес. Тогава, когато е налице надделяващ обществен интерес, наличието на двете кумулативни предпоставки - засягане на интересите на третото лице и липсата на негово съгласие, губят своето прекратяващо правото на достъп до обществена информация действие и за органа е налице задължение да предостави същата. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ. В случая, органът изобщо не обсъдил наличието на този юридически факт, не е извършил преценка и не изложил мотиви за наличието на релевантния юридически факт - надделяващ обществен интерес. Съдът не може вместо органа да преценява съществуват ли юридически факти, които доказват наличието на надделяващ обществен интерес и въз основа на това да направи вместо органа правен извод за приложимостта на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Съдът може само да провери законосъобразността на фактическите и правни изводи на органа. Още по-малко пък мотиви за липсата на надделяващ обществен интерес могат да се излагат за първи път в депозираните по делото писмени бележки. Това е така, тъй като по силата на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ в случаите на надделяващ обществен интерес от разкриване на дадена обществена информация не е необходимо съгласието на третото лице.

Следователно, преценката за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес следва да предхожда процедурата по чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото от нея зависи дали ще бъде необходимо съгласието на третото лице или няма да бъде необходимо при наличието на надделяващ обществен интерес.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че решението в оспорената му част е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено. Тъй като естеството на акта не позволява въпросът да бъде решен по същество от съда преписката следва да се изпрати на органа за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК следва да бъде уважено искането на пълномощника на оспорващия за възстановяване на сторените разноски в съдебното производство. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид факта, че жалбата е изготвена, респ. процесуалното представителство е осъществено от служител на длъжност юриконсулт, основателно е възражението на

пълномощника на ответника за прекомерност на претендираното възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 5 във връзка ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК неговият размер следва да бъде определен съобразно установения минимум съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правна помощ.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. П. решение № 2/26.08.2020 г. на директора на Областна дирекция по безопасност на храните-Х. в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация вх. № П-6137/30.07.2020 г. под формата на електронно копие на следните документи: копие на издадените от ОДБХ-Х. по реда на чл. 12 от Закона за храните /отм./ Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни №139/13.02.2015 г. на [фирма] и Удостоверение за регистрация на обект за производство и търговия с храни № 80/30.12.2016 г. на [фирма], както и копие от издадените от ОДБХ-Х. удостоверения за регистрация на превозни средства за транспортиране на храни на [фирма].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на директора на Областна дирекция по безопасност на храните-Х. за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № П-6137/30.07.2020 г., депозирано от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. П. в срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – Х. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. П. разноски по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: